Dosar *****-67/2025 (2-1457/2024)
2-24051027-48-2-10052024-1;

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

20 mai 2025 mun.Străşeni

Judecătoria Străşeni sediul Central
Instanţă compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Silvia Ţurcan
Grefier Adriana Baius, Maria Vlas

Cu participarea reprezentantului reclamantului ***** *****, avocatul Valeria Dodon, împuternicită în baza mandatului MA nr.***** din *****, reprezentantului pîrîtului Danila Mariana, avocatul Dorin Melinteanu, împuternicit în baza mandatului MA nr.*****din *****, în lipsa reclamantului ***** *****, pîrîtului ***** Mariana, Cavcaliuc Natalia

a examinat în şedinţă de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către ***** *****, reprezentat de către avocatul Dodon Valeria către ***** Mariana, Cavcaliuc Natalia, privind declararea nulităţii actului juridic si partajarea proprietăţii comune în devălmăşie a foştilor soţi,

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanţilor la proces:

La data de 08 mai 2024 ***** *****, prin intermediul avocatului Dodon Valeria s-a adresat în instanţa de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva lui ***** Mariana, Cavcaliuc Natalia, privind declararea nulităţii actului juridic si partajarea proprietăţii comune în devălmăşie a foştilor soţi.

În motivarea cererii, reclamantul ***** ***** a invocat că, s-a căsătorit cu pârâta ***** Mariana la data de ***** - eveniment înregistrat de către primăria *****, r-nul Străşeni şi trecut în registrul de stare civilă cu *****.

Din căsătorie s-a născut copilul minor ***** (născută la *****, tatăl căreia este ***** *****.

La data de ***** prin hotărârea Judecătoriei Străşeni, sediul Călăraşi căsătoria dintre ***** ***** şi ***** Mariana a fost desfăcută, a fost stabilit domiciliul copilului minor şi încasata pensia pentru întreţinere a copilului minor, iar prin încheierea Curţii de Apel Chişinău din 2***** cererea de apel depusă a fost restituită şi menţinută hotărârea Judecătoriei Străşeni, sediul Călăraşi.

Indică că, reclamantul ***** ***** în timpul căsătoriei cu pârâta ***** Mariana, au dobândit în comun automobilul de model ***** cu nr. de înmatriculare ***** (a/f *****, cod **********, motor nr. *****), bun care, în pofida înmatriculării lui pe numele pârâtei ***** Mariana, totuşi se supune regimului proprietăţii comune în devălmăşie, şi astfel, aparţine ambilor soţi cu drept de proprietate în devălmăşie, or, conform art. art. alin. (1), 20 alin. (1), (3), (4) Codul familiei, bunurile dobândite de către soţi în timpul căsătoriei sînt supuse regimului

proprietăţii în devălmăşie şi aparţin ambilor soţi cu drept de proprietate în devălmăşie, chiar dacă sunt procurate sau depuse pe numele unuia dintre soţi.

Susţine că, la data de ***** (soţii ***** erau separaţi) fără acordul expres al soţului, în pragul înaintării cererii de divorţ de către reclamant, pârâţii ***** Mariana şi Cavcaliuc Natalia, în scopul evitării partajării automobilului de model ***** în mod fictiv au încheiat actul juridic din *****în baza căruia bunul enunţat a fost reînmatriculat cu drept de proprietate de pe soţia ***** Mariana pe numele mamei Cavcaliuc Natalia, ceea ce fiind realizat în mod tainic şi în lipsa solicitării şi/sau eliberării unui acord expres al reclamantului ***** *****, şi constată caracterul fictiv al actului juridic din *****, or, prin reînmatricularea dreptului de proprietate asupra bunului comun devălmaş, mama şi fiica au creat doar aparenţa săvîrşirii unui act juridic în scopul inducerii în eroare a reclamantului ***** *****, urmărind în realitate intenţia excluderii automobilului de model ***** din categoria bunurilor proprietate comună în devălmăşie a soţilor *****, şi astfel deposedării reclamantului de cota lui parte din averea comună, ceea ce, prin sine şi întemeiază solicitarea de declarare cu efect retroactiv, a nulităii actului juridic din *****.

Menţionează că, reclamantul ***** ***** pretinde şi la împărţirea pe cale judecătorească a automobilului de model ***** cu nr. de înmatriculare ***** (a/f *****, cod **********, motor nr. *****), care fiind un bun indivizibil, nicidecum nu poate fi partajat în natură proporţional cotei-părţi a fiecărui coproprietar, ceea ce, în cazul din speţă se justifică modul de partaj propus de reclamant, or, potrivit art. 561 alin. (3), lit. a) Cod civil - dacă bunul proprietate comună pe cote părţi este indivizibil ori nu este comod partajabil în natură, partajul se face prin atribuirea întregului bun, în schimbul achitării în favoarea celuilalt proprietar a unei sulte care, în cazul foştilor soţi *****, urmează să fie echivalentă cu valoarea preţului de piaţă a 16 cotă parte din automobilul de model ***** cu nr. de înmatriculare ***** k(a/f *****, cod **********, motor nr. *****) - valoare care poate fi determinată în baza unui raport de evaluare şi/sau expertiză judiciară ordonate doar în timpul judecării pricinii, or, în prezent bunul mobil litigios se află în posesia pârâtei Cavcalic Natalia.

Solicită reclamantul ***** *****, prin intermediul avocatului Dodon Valeria a constata şi a declara, cu efect retroactiv nulitatea actului juridic din *****, în baza căruia autoturismul de model ***** cu nr. de înmatriculare *****(a/f *****, cod **********, motor nr. *****) a fost reînmatriculat cu drept de proprietate de pe numele cet. ***** Mariana pe numele pârâtei Cavcaliuc Natalia; A împărţi pe cale judecătorească, proprietatea în devălmăşie a foştilor soţi ***** după cum urmează: atribuirea în proprietatea personală a pârâtului ***** Mariana bunul mobil (aflat în prezent în posesia pârâtului Cavcaliuc Natalia): automobilul de model ***** cu nr. de înmatriculare ***** (a/f *****, cod **********, motor nr. *****) în schimbul achitării de către pârâtul ***** Mariana în favoarea reclamantului ***** ***** a unei sulte echivalente după valoare cu preţul de piaţă a ½ % cotă parte din bunul mobil enunţat, determinat în baza raportului de evaluare şi/sau expertiză judiciară ordonat în timpul judecării pricinii; A încasa din contul pârâtei ***** Mariana în beneficiul reclamantului ***** ***** toate cheltuielile de judecată pe care le va suporta în cadrul acestui proces, inclusiv taxa de stat în mărime de 8 050 şi cheltuielile pentru acordarea asistenţei juridice.

La data de 17.12.2024, prin intermediul postei electronice a instanţei de judecată, **a parvenit la materialele cauzei referinţa** pe marginea cererii de chemare în judecată, depusă de către reprezentantul pârâtei ***** Mariana, avocatul Melinteanu Dorin.

Potrivit referinţei, reprezentantul pârâtului a declarat că, consideră prezenta acţiune înaintată de către reclamantul ***** ***** privind declararea nulităţii actului juridic si

partajarea proprietăţii comune în devălmăşie a foştilor soţi ca fiind neîntemeiată, având drept scop îmbogăţire fără justă cauză şi pasibilă de a fi respinsă integral din următoarele motive.

Indică că, în motivarea prezentei acţiunii, reclamantul ***** ***** a invocat faptul că, în timpul căsătoriei cu pârâta ***** Mariana (la data de *****) au dobândit în comun automobilul de model ***** cu nr. de înmatriculare ***** (a/f *****, cod **********, motor ne. *****) - bun care, în pofida înmatriculării lui pe numele pârâtei ***** Mariana, totuşi se supune regimului proprietăţii comune în devălmăşie, şi astfel, aparţine ambilor soţi cu drept de proprietate în devălmăşie, respectiv el are dreptul inclusiv la o cotă parte din obiectul contractului de vânzare-cumpărare nr.***** din *****, încheiat între ***** Mariana în calitate de vânzător şi Cavcaliuc Natalia în calitate de cumpărător, care se solicită a fi declarat nul în temeiul art. 328 alin. (1) din Codul civil.

La caz, potrivit art. 328 alin. (1) din Codul civil (în redacţia după 01.03.2019), nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut şi actual.

Totodată, este de menţionat că, nulitatea actului juridic civil se clasifică în absolută şi relativă în funcţie de natura interesului juridic ocrotit prin dispoziţia legală încălcată la încheierea actului juridic.

În acest sens, potrivit art. 330 alin. (1) din Codul civil (în redacţia după 01.03.2019), nulitatea relativă a actului juridic poate fi invocată doar de persoana în al cărei interes este stabilită sau de succesorii ei, de reprezentantul legal sau de creditorii chirografari ai părţii ocrotite pe calea acţiunii oblice. Instanţa de judecată nu poate să o invoce din oficiu.

Astfel, este absolută acea nulitate care sancţionează nerespectarea, la încheierea actului juridic, a unei norme care ocroteşte un interes general, obştesc şi, respectiv, nulitatea relativă este acea care sancţionează nerespectarea, la încheierea actului juridic, a unei norme care ocroteşte un interes particular, individual, personal.

În urma celor specificate, este oportun de conchis că, conceptul de nulitate absolută, susţinut de reclamantul ***** ***** nu este relevant speţei în cauză, deoarece la cererea de chemare în judecată nu au fost anexate şi prezentate careva probe concludente şi pertinente cu referire la faptul că, la încheierea contractului de vânzare-cumpărare nr.***** din *****, încheiat între ***** Mariana în calitate de vânzător şi Cavcaliuc Natalia în calitate de cumpărător, au fost încălcate norme care ocrotesc un interes general sau obştesc, contravine legii, ordinii publice sau bunelor moravuri.

Or, la caz, nu poate fi vorba că acest act juridic să cadă sub incidenţa noţiunii de „act fictiv sau simulat” având în vedere că acesta a avut consecinţe directe, s-a asigurat încheierea contractului de vânzare-cumpărare nr.***** din *****, încheiat între ***** Mariana în calitate de vânzător şi Cavcaliuc Natalia în calitate de cumpărător, cu notarea drepturilor astfel obţinute în Registrul de Stat al Transporturilor, cu naşterea ulterioară a dreptului de proprietate cât şi nu identificăm ca prin acest act, pur ipotetic, să fi fost posibil de ascuns un alt act juridic pentru a fi vorba de act juridic „simulat”.

Totodată, trimiterea la faptul că prin acest act s-ar fi încălcat „legea, ordinea publică şi bunele moravuri” (normă de „blanchetă”) este insuficientă având în vedere că această „afirmaţie” urmează a fi completată prin prevederile altor norme juridice încălcate, inclusiv ce specifică ce se înţelege prin „încălcare de ordine publică şi bune moravuri”, ceia ce la caz nu s-a realizat.

Mai mult ca atît, noţiunea de „act fictiv sau simulat” care după opinia reclamantului atrage nulitatea absolută, la care face trimitere reclamantul în cererea de chemare în judecată în prevederile normelor Codului Civil (redacţia nouă după 01.03.2019) nu se regăseşte.

Astfel, nu este clar care norma materială a fost încălcată de reclamanta ***** Mariana la încheierea contractului de vânzare-cumpărare nr.***** din *****, încheiat între ***** Mariana în calitate de vânzător şi Cavcaliuc Natalia în calitate de cumpărător a automobilului de model ***** cu nr. de înmatriculare *****.

În atare circumstanţe, consideră că pârâta ***** Mariana şi-a manifestat voinţa reală de a vinde, iar Cavcaliuc Natalia şi-a manifestat voinţa reală de a cumpăra, plata a fost efectuată, în concluzie nu poate fi invocat că au fost încheiat un contract de vânzare-cumpărare fictiv.

Comunică că, la evaluarea probelor, în scopul stabilirii faptelor, instanţa de judecată urmează să considere drept pertinente următoarele: pentru a aprecia cuprinsul unor înscrisuri se aplică, în general, până la momentul dat, criteriul „dincolo de un dubiu rezonabil". O astfel de probă poate rezulta din coexistenţa unor concluzii suficient de întemeiate, clare şi concordate sau a unor prezumţii similare şi incontestabile ale faptelor. Pe lângă aceasta, comportamentul părţilor urmează a fi luat în consideraţie, din moment ce sunt obligate să-şi probeze alegaţiile.

Orice persoană are dreptul ca litigiul în care se află să fie examinat în mod echitabil şi public de un tribunal competent, independent şi imparţial stabilit prin lege, care să decidă asupra contestărilor privind drepturile şi obligaţiile sale cu caracter civil.

Solicită pârâta ***** Mariana, prin intermediul avocatului Malinteanu Dorin respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată depusă de ***** ***** împotriva ***** Mariana şi Cavcaliuc Natalia, cu privire la nulitatea actului juridic şi partajul proprietăţii în devălmăşie a foştilor soţi.

În şedinţa de judecată, reclamantul ***** *****, fiind citata legal, nu s-a prezentat, interesele acestuia fiind reprezentate în şedinţa de judecată de avocatul Dodon Valeria.

În şedinţa de judecată reprezentantul reclamantului, avocatul Dodon Valeria, împuternicit în baza mandatului seria MA nr.***** din *****, a susţinut integral cererea de chemare în judecată şi a solicitat admiterea acesteia în sensul declarat, susţinând pe deplin motivele şi argumentele invocate în acţiunea depusă. Suplimentar a declarat că, pîrîta Danoila Mariana a înstrăinat automobilul fără acordul expres al soţului Danoila *****, ultimul recunoscînd despre acest fapt, pe motiv că la acel moment se afla peste hotarele ţării. Indică că, la data de *****, dată când a fost înstrăinat bunul, soţii Danoila erau separaţi, or aceştia se aflau în pragul înaintării cererii de divorţ, din care motiv, consideră că, pârâtele ***** Mariana şi Cavcaliuc Natalia, urmărind scopul evitării partajării automobilului de model ***** în mod fictiv au încheiat actul juridic din *****. Menţionează că, reclamantul ***** ***** pretinde la împărţirea pe cale judecătorească a automobilului de model *****, or acest bun a fost dobândit de către soţi în timpul căsătoriei şi este supus regimului proprietăţii în devălmăşie, aparţinând ambilor soţi cu drept de proprietate în devălmăşie.

*În şedinţa de judecată, pârâta Danoila Mariana***,** fiind citata legal, nu s-a prezentat, interesele acestuia fiind reprezentate în şedinţa de judecată de avocatul Melinteanu Dorin.

În şedinţa de judecată reprezentantul pârâtului, avocatul Melinteanu Dorin, împuternicit în baza mandatului seria MA nr.*****din *****, a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată depusă de ***** ***** împotriva ***** Mariana şi Cavcaliuc Natalia, cu privire la nulitatea actului juridic şi partajul proprietăţii în devălmăşie a foştilor soţi. Menţionează că, pârâta ***** Mariana şi-a manifestat voinţa reală de a vinde iar Cavcaliuc Natalia şi-a manifestat voinţa reală de a cumpăra, plata a fost efectuată, în concluzie nu poate fi invocat că au fost încheiat un contract de vânzare-cumpărare fictiv. Consideră că, nu este clar care norma materială a fost încălcată de reclamanta ***** Mariana la încheierea

contractului de vânzare-cumpărare nr.***** din *****, încheiat între ***** Mariana în calitate de vânzător şi Cavcaliuc Natalia în calitate de cumpărător a automobilului de model *****.

În şedinţa de judecată pârâta Cavcaliuc Natalia, fiind citată legal, nu s-a prezentat.

Aprecierea instanţei de judecată:

Audiind opinia participanţilor prezenţi la proces, analizând argumentele părţilor şi ţinând cont de probatoriul administrat şi de legislaţia pertinentă, instanţa de judecată consideră că acţiunea este neîntemeiată şi urmează a fi respinsă din motivele furnizate infra.

Conform prevederilor art.118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, dacă legea nu dispune altfel. Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilesc că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace probante nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace.

Conform prevederilor art.121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În conformitate cu art.130 alin.(1-3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea pricinii.

Potrivit cu art.131 alin.(1) Cod de procedură civilă, explicaţiile date de părţi şi intervenienţi asupra circumstanţelor care le sunt cunoscute şi care au importanţă în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe. Explicaţiile pot fi date oral sau în scris. Dacă partea audiată are mai mulţi coparticipanţi procesuali, instanţa, în funcţie de circumstanţele cauzei, determină necesitatea interogării tuturor coparticipanţilor sau numai a unora din ei.

În conformitate cu art.240 alin.(1) şi (3) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

În şedinţa de judecată cu certitudine s-a constatat că, reclamantul Danoila ***** şi pârâta Danoila Mariana au încheiat căsătoria la data de *****, eveniment înregistrat de către primăria *****, r-nul Străşeni şi trecut în registrul de stare civilă cu *****, fapt ce se confirmă prin certificatul de căsătoriei seria nr. *****

Potrivit certificatului de divorţ, înregistrat cu nr.***** la Serviciul stare civilă Călăraşi se constată că, căsătoria dintre Danoila ***** şi Danoila Mariana a fost desfăcută, prin hotărârea judecătoriei Străşeni, sediul Călăraşi, la data de *****, fapt confirmat prin certificatul de divorţ seria *****, anexat la materialele cauzei.(f.d.12).

Conform art.20 alin.(1) din Codul familiei, bunurile dobândite de către soţi în timpul căsătoriei aparţin ambilor cu drept de proprietate în devălmăşie, conform legislaţiei.

Potrivit prevederilor art.21 alin.(1) şi (2) din Codul Familiei, sotii, de comun acord, posedă, folosesc şi dispun de bunurile comune. Fiecare dintre soţi este în drept să încheie

convenţii prin care să dispună de bunurile comune. Cu excepţia bunurilor imobile, acordul celuilalt soţ fiind prezumat.

Din materialele cauzei rezultă că, reclamantul ***** ***** în timpul căsătoriei cu pârâta ***** Mariana, şi anume la data de *****, au dobândit în comun automobilul de model ***** cu nr.de înmatriculare ***** (a/f *****, cod **********, motor ne.*****), bun care, a fost înmatriculat cu drept de proprietate pe numele pârâtei ***** Mariana, Conform adeverinţei eliberate de Instituţia Publică ”Agenţia Servicii Publice”, eliberată la *****.

Tot din materialele cauzei, statuează instanţa de judecată că, la data de *****, mijlocul de transport nominalizat a fost reînmatriculat cu drept de proprietate pe numele cet.Cavcaliuc Natalia, în baza contractului de vânzare-cumpărare din *****.

Articolul 46 din Constituţia Republicii Moldova statuează că, dreptul la proprietate privată este garantat.

Ca urmare, reclamantul Danoila *****, invocă că, la data de ***** când soţii Danoila erau separaţi şi fără acordul expres al soţului, pârâţii Danoila Mariana şi Cavcaliuc Natalia în scopul evitării partajării automobilului, în mod fictiv au încheiat actul juridic din *****în baza căruia bunul enunţat a fost înmatriculat cu drept de proprietate pe numele pârâtei Cavcaliuc Natalia, din care motiv solicită constatarea şi declararea cu efect retroactiv nulitatea actului juridic din *****.

La caz instanţa reţine că, conform art.992 Cod civil (în redacţia după 01.03.2019), contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Dispoziţia alineatului doi stipulează expres că, prevederile cu privire la actele juridice se aplică şi contractului. Deci prevederile cu privire la condiţiile de valabilitate, cu privire la nulitatea actelor juridice şi alte dispoziţii cu privire la actele juridice se aplică direct şi nu prin analogie tuturor contractelor.

Potrivit art.327 alin.(1) şi (2) din Codul civil, (în redacţia după 01.03.2019), actul juridic este nul în temeiurile prevăzute de prezentul cod (nulitate absolută). Actul juridic poate fi declarat nul, în temeiurile prevăzute de prezentul cod, de către instanţa de judecată sau prin acordul părţilor (nulitate relativă).

La caz, potrivit art.328 alin.(1) din Codul civil (în redacţia după 01.03.2019), nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut şi actual.

Totodată, este de menţionat că, nulitatea actului juridic civil se clasifică în absolută şi relativă în funcţie de natura interesului juridic ocrotit prin dispoziţia legală încălcată la încheierea actului juridic.

Avînd în vedere normele menţionate, instanţa de judecată consideră pretenţia reclamantului Danoilă *****, privind constatarea şi declararea nulităţii actului juridic din *****, neîntemeiată şi fără suport juridic, or la materialele cauzei nu au nu au fost anexate şi prezentate careva probe concludente şi pertinente cu referire la faptul că, la încheierea contractului de vânzare-cumpărare nr.***** din *****, încheiat între ***** Mariana în calitate de vânzător şi Cavcaliuc Natalia în calitate de cumpărător, au fost încălcate norme care ocrotesc un interes general sau obştesc, contravine legii, ordinii publice sau bunelor moravuri.

Mai mult ca atît, din probele anexate la materialele cauzei rezultă că, automobilul de model ***** cu nr. de înmatriculare ***** (a/f *****, cod **********, motor ne.*****), a fost înstrăinat pârâtei Cavcaliuc Natalia, în baza contractului de vânzare cumpărare în timpul căsătoriei părţilor, astfel, argumentul reclamatului precum că, automobilul fost înstrăinat fără acordul expres al soţului, în mod fictiv, nu poate fi reţinut de instanţa de judecată, or potrivit prevederilor art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

La caz, instanţa reţine că ***** Mariana în calitate de vânzător şi Cavcaliuc Natalia în calitate de cumpărător au încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr.***** din *****, cu notarea drepturilor astfel obţinute în Registrul de Stat al Transporturilor, cu naşterea ulterioară a dreptului de proprietate, prin urmare, pârâta ***** Mariana şi-a manifestat voinţa reală de a vinde iar Cavcaliuc Natalia şi-a manifestat voinţa reală de a cumpăra, plata a fost efectuată, în concluzie nu poate fi invocat că au fost încheiat un contract de vânzare-cumpărare fictiv.

Instanţa de judecată reţine că, conform art.art.20 alin.(1), (3), (4) Codul familiei, bunurile dobîndite de către soţi în timpul căsătoriei sînt supuse regimului proprietăţii în devălmăşie şi aparţin ambilor soţi cu drept de proprietate în devălmăşie, chiar dacă sunt procurate sau depuse pe numele unuia dintre soţi.

Reţine instanţa că, bunurile dobîndite în timpul căsătoriei sunt bunuri comune ale soţilor. Cu toate acestea, pentru constatarea nulităţii actului de înstrăinare, reclamantul urma să facă dovada lipsei consimtămîntului său sau a caracterului fraudulos al actului.

În cauză, reclamantul nu a prezentat probe concludente care să demonstreze că pîrîta a acţionat cu intenţia de-al prejudicia, nici că terţul dobânditor a fost de rea-credinţă. De asemenea actul de vînzare cumpărare îndeplineşte condiţiile de formă şi de fond prevăzute de lege, iar potrivit articolul 46 din Constituţia Republicii Moldova statuează că, dreptul la proprietate privată este garantat.

Conform art.570 alin.(3) Cod civil, actul juridic de dispoziţie încheiat de unul dintre coproprietari devălmaşi poate fi declarat nul dacă cealaltă parte ştia sau trebuia să ştie despre acordul care limitează dreptul de dispoziţie sau despre faptul că ceilalţi coproprietari devălmaşi simt împotriva încheierii actului juridic - situaţii faptice care, fiind regăsite în cazul din speţă şi justifică temeinicia prezentei acţiuni.

Instanţa atrage atenţia asupra faptului că temeiurile de nulitate la care se referă partea reclamantă nu se referă în mod univoc şi clar la temeiurile de nulitate prevăzute de lege, dar s-ar baza fie pe necorespunderea actului juridic încheiat cu legea, cu referire la falsul în acte, fie pe viciile de consimţământ.

Pentru instanţa de judecată nu a fost probată niciuna dintre opţiunile respective în sensul determinării unor dovezi certe de nulitate. În acest sens se va puncta că, de principiu, partea reclamantă nu a dovedit faptul falsului în acte.

Instanţa de judecată constată cu certitudine că reclamantul nu a dovedit temeiurile constatării nulităţii contractului de vânzare-cumpărare din *****, potrivit căruia automobilul menţionat a fost reînmatriculat cu drept de proprietate de pe numele lui Danoila Mariana pe numele pârâtei Cavcalic Natalia.

În ansamblu şi în baza actelor care se regăsesc la dosar s-a stabilit că probatoriul administrat nu permite instanţei să constate cu certitudine că reclamantul nu şi-a manifestat consimţământul la înstrăinarea automobilului şi că actul juridic din *****a fost încheiat fictiv, acestea aflîndu-se în căsătorie.

Cât priveşte pretenţia privind partajarea proprietăţii comune în devălmăşie a foştilor soţi, instanţa atestă caracterul subsidiar şi subsecvent al acestei pretenţii în raport cu pretenţia principală privind declararea nulităţii actului juridic, iar respingerea pretenţiei de bază atrage, drept consecinţă, decăderea posibilităţii de admitere a pretenţiei subsecvente.

Cu referire la compensarea cheltuielilor de asistenţă juridică în mărime de 2 950 lei, instanţa urmează să respingă cererea în această parte, deoarece această solicitare nu se poate admite în condiţiile respingerii pretenţiei de declarare a nulităţii actelor juridice.

Instanţa de judecată notează în aceeaşi ordine de idei că respingerea pretenţiilor de bază privind declararea nulităţii actelor juridice, generează şi efectul respingerii pretenţiei de încasare a sumelor pentru compensarea cheltuielilor de judecată.

Conform art.82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit prevederilor art.94 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Acţiunea reclamantul a fost respinsă în integralitate, context care echivalează pierderii procesului pentru partea reclamantă şi acest fapt argumentează soluţia de respingere a cererii de compensare a cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art.236-241 CPC RM instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

A respinge cererea de chemare în judecată înaintată de către ***** *****, reprezentat de către avocatul Dodon Valeria către ***** Mariana, Cavcaliuc Natalia, privind declararea nulităţii actului juridic si partajarea proprietăţii comune în devălmăşie a foştilor soţi, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul judecătoriei Străşeni, sediul Central.

Preşedinte de şedinţă
Judecător **Silvia Ţurcan**